

Думба-лумба, танка-тунка!

И веднакъ въ живота само
той е тихъ, нато одумва:
зато най е силенъ — тамо
най се слабо чуй да думва.

То е дато свадба става,
и съ наздравни и песни
на версия го отива
веселня наредъ съ несвесни.

Думба-лумба, танка-тунка!

И не врели ни копели
ну едни шокалкави —
и на прагъ на радостъ спрели,
младомъжците да бива!

Силно движение, Младомъжците тласкатъ напредъ. Обща врява.

— Дръжте! „Пушайте!“ Отъ тука!

„Хей, нелейте се притиска!“

Стойте, тълпано пропука! . . .

Гайдате кописка! . . .

Тъ си му е редъ —

тъя и става.

Глъчъ и врява

проглуши! . . .

„Запуши

те уши!“

Заворете! Подлюстете!

И по село изъ тъма

зайде всякой у дома.

„Нека, нека

сигъ!“

Лека

нощъ!

26216